

РЕШЕНИЕ

№ 22925

гр. София, 11.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 29.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Танка Цонева

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **7322** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 38, ал.8 от Закон за защита на личните данни (ЗЗЛД) вр. с чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс. Образувано е по жалбата на К. В. М. чрез пълномощника му –адв.Ц. – АК - В. против Решение № ППН-01-283/2023 от 27.06.2024 г. на Комисията за защита на личните данни.

В жалбата са наведени доводи за незаконосъобразност на административния акт, като постановен при съществени нарушения на процесуалния и материалния закон. Оспорват се мотивите на административния орган, като се посочва, че жалбата до КЗЛД не касаела установяване на кредитни задължения, погасителна давност или искане за разрешаване на правен спор от страна на БНБ. Петитумът на жалбата ясно сочел твърдение за нарушение на БНБ в качеството ѝ на администратор на лични данни, изразяващо се в неправомерно обработване личните данни на жалбоподателя, за който било извършено вписване без правно основание в ЦКР на БНБ, тъй като информацията подадена от „ЕОС Матрикс“ ЕООД към ЦКР не съответствала на действителното фактическо положение. Излагат се аргументи, че БНБ не може с наредба (чл.17, ал.1 от Наредба № 22 от 16.07.2009 г. за ЦКР) да дерогира задълженията си по Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. Твърди се още, че БНБ в качеството ѝ на администратор и институция, осъществяваща контролни функции не е изискала от „ЕОС Матрикс“ ЕООД каквито и да било доказателства относно кредитната задължиялост на жалбоподателя и като не е предприела необходимите мерки е извършила нарушение

по чл.12, §3 във вр.чл.5, § 1, б.“г“ и чл.15, §1, б.“в“ от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент за защита на данните – ОРЗД) и ЗЗЛД.

В заключение се отправя молба към съда да се произнесе с решение, с което да отмени оспорения административен акт. Претендира се присъждане на направените в производството разноски.

В проведеното по делото съдебно заседание, жалбоподателят се представлява от адв. Ц., която поддържа жалбата и моли атакуваното решение на КЗЛД да бъде отменено, като незаконосъобразно. Сочи, че в производството по издаването му са нарушени общите процесуални правила по смисъла на чл.7, чл.35 и чл.36 от АПК и материалния закон. Подробни съображения в тази насока развива в представени писмени бележки. Претендира разноски.

Ответникът -Комисията за защита на личните данни се представлява от юрк. Р., която оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. В депозираните по делото писмени бележки мотивира изразеното становище за неоснователност на жалбата, като моли съда да постанови решение, с което да я отхвърли. При такъв изход на делото, претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение от страна на процесуалния представител на жалбоподателя.

Заинтересованата страна -БНБ се представлява от юрк. Щ. и юрк.С., които намират жалбата за неоснователна и отправят искане към съда да я остави без уважение. Подробни аргументи за това излагат в представени писмени бележки. Заявяват претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, като взе предвид изложеното в жалбата и представените по делото писмени доказателства, прие за установено от фактическа страна следното:

Административното производство пред Комисията за защита на личните данни е образувано по жалба рег. № ППН-01-283/05.04.2023 г. на К. В. М. против БНБ за нарушаване на чл.12, §3 във вр.чл.5, §1, б.“г“ и чл.15, §1, б.“в“ от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г., изразяващо се в непроизнасяне по молба вх. № БНБ-05819/17.01.2023 г. и молба вх. № БНБ-22465/22.02.2023 г.

В жалбата е посочено, че с молба вх. № БНБ-05819/17.01.2023 г. жалбоподателят М. е сезирал БНБ по повод направена справка в Централния кредитен регистър, при която установил наличие на задължение на лице с идентификационен код [ЕГН] (съвпадащ с единния му граждански номер) към „Еос Матрикс“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] по кредити с идентификатори EOSDP000000001288906, EOSDP000000001288907 и EOSDP000000001288905. Изказва предположение, че информацията, подадена от „Еос Матрикс“ ЕООД не съответства на действителното фактическо положение. Посочва, че е отправил нотариална покана до „Еос Матрикс“ ЕООД, връчена на представител на дружеството на 17.08.2022 г. чрез нотариус В. В. – Г. с рег. № 754 на Нотариалната камара, с която поискал на основание чл.10, ал.1 и ал.3 от Наредба № 22/16.07.2009 г. за Централния кредитен регистър „Еос Матрикс“ ЕООД да подаде към ЦКР към БНБ информация в електронен вариант за погасените задължения по описаните по –горе кредити на лице с идентификационен код [ЕГН]. От страна на дружеството не

отговорили на получената нотариална покана.

По –нататък жалбоподателят сочи, че получил отговор от БНБ с писмо изх. № БНБ-13168/30.01.2023 г., с което директорът на Дирекция „Регистри“ при БНБ отправял молба към управителите на „Еос Матрикс“ ЕООД да извършат проверка на коректността на подадената в системата на ЦКР информация и в седем дневен срок за му отговорят. В писмото изрично било посочено, че съгласно чл.17 от Наредба № 22/16.07.2009 г. за ЦКР, Българска народна банка не извършва корекции на подаваната от институциите по чл.4, ал.1 от Наредбата информация към регистъра, т.е. не вписва, заличава или променя подадените от задължените лица данни.

Жалбоподателят твърди, че между него и „Еос Матрикс“ ЕООД не съществуват правоотношения, от които да възниква задължение за плащане към колекторското дружество. Никога не бил уведомяван за непогасени задължения и/или извършени прехвърляния на негови задължения към „Еос Матрикс“ ЕООД. Соци, че дори да има прехвърляне на вземания, то с оглед разпоредбата на чл.99, ал.4 от ЗЗД прехвърлянето има действие спрямо длъжника и третите лица от момента на съобщаването от стария кредитор. До този момент титуляр на вземането за третите лица оставал цедентът. Ето защо, жалбоподателят счита, че БНБ следвало да коригира личните му данни и информацията за наличие на задължения към кредитната институция, като своевременно бъде заличена (изтрита), по начин, че да отговаря на действителното фактическо положение. Соци, че БНБ е извършила вписване в ЦКР без правно основание, поради което и непредприемането на мерки, гарантиращи своевременното изтриване или коригиране на неточни лични данни по реда на чл.5, б. “г“ от Регламент (ЕС) 2016/679 в ЦКР към БНБ е незаконосъобразно.

С допълнителна молба вх. № БНБ-33465/22.02.2023 г. жалбоподателят е поискал от БНБ да изиска от „Еос Матрикс“ ЕООД да представи посочени от него доказателства, като в случай на непредставянето им, да приложи разпоредбата на чл.25а от ЗЗЛД.

По –нататък в жалбата си до КЗЛД К. М. твърди, че не е получил отговор от страна на БНБ по подадените от него молби, поради което отправя искане Комисията да постанови решение, с което да обяви жалбата му за основателна и да приложи спрямо БНБ мерките по чл.58, §2 от Регламент (ЕС) 2016/679 – за изтриване на личните данни и налагане на санкция.

Към жалбата са приложени справка за кредитна задължияност на К. В. М., нотариална покана до „Еос Матрикс“ ЕООД, справка за образувани изпълнителни дела, изх. № 815/16.01.2023 г., справка за общите задължения от НАП към 15.12.2022 г., молба до БНБ от 17.01.2023 г. с вх. № БНБ- 05819/17.01.2023 г., отговор на БНБ от 30.01.2023 г. и молба от 22.02.2023 г., вх. № БНБ-22456/22.02.2023 г.

С нарочно писмо изх. № ППН-01-283(2023)#2/11.08.2023 г. КЗЛД е предоставила възможност на Българска народна банка в 7 –дневен срок от получаването му да изрази писмено становище по жалбата на г-н К. М. и да представи доказателства.

На 21.08.2023 г. е изготвен отговор от БНБ с писмо, изх.№ БНБ-94441, в което се посочва, че на основание чл.38, ал.1 от ЗЗЛД жалбата следва да се остави без разглеждане, като недопустима. В условията на евентуалност, ако жалбата бъде приета за допустима, се изразява становище за нейната неоснователност. В подкрепа на този извод е цитирана разпоредбата на чл.10, ал.1 от Наредбата, според която институциите по чл.4, ал.1 са длъжни да събират и подават към ЦКР информация в електронен вид за всички кредити на техните клиенти и за настъпили изменения по тези кредити до окончателното им погасяване. Посочено е още, че съгласно

разпоредбата на чл.17 от Наредбата, БНБ не извършва корекции на подаваната от институциите по чл.4, ал.1 от Наредбата информация към ЦКР, в т.ч. не вписва, заличава или променя подадените от задължените лица данни. Институциите по чл.4, ал.1 от Наредбата носят отговорност за верността и за своевременното подаване на информация към регистъра, съобразно предвидените в Наредбата ред и обхват, както и за спазване изискванията на защита на личните данни.

В депозираното писмено становище от БНБ се сочи, че не е вярно твърдението в жалбата, че БНБ не се е произнесла по молба вх. № БНБ- 05819/17.01.2023 г. и по допълнителна молба с вх. № БНБ-22456/22.02.2023 г. В тази връзка се твърди, че по първата молба на жалбоподателя М. било изпратено писмо до „Еос Матрикс“ЕООД, с изх. № БНБ-13168/30.01.2023 г. с искане за извършване на проверка по случая в съответствие с правомощията на БНБ по Наредба № 22 за ЦКР. От „Еос Матрикс“ЕООД бил получен отговор с писмо вх. № БНБ-19064/14.02.2023 г., в който дружеството посочвало, че процесните кредитни задължения са активни, изискуеми и непогасени, поради което не е налице основание за коригиране на подадената информация в ЦКР.

По втората молба на жалбоподателя К. М. от страна на БНБ бил изготвен и изпратен отговор с изх. № БНБ -26953/07.03.2023 г. на посочения от него адрес в [населено място]. Писмото било върнато като „непотърсено“, поради което било изпратено повторно на същия адрес. На 16.08.2023 г. отговорът бил изпратен на другия вписан в молбата адрес – в [населено място].

С решение по протокол № 3/24.01.2024 г. КЗЛД се е произнесла по редовността и допустимостта на жалбата, конституирала е страните и е насрочила жалбата за разглеждане по същество в открито заседание.

С писмо изх. № ППН-01-283(2023)#6/01.02.2024 г. на КЗЛД от БНБ е изискано предоставянето на информация за нуждите на образуваното административно производство. На 16.02.2024 г. е депозиран отговор от БНБ, към който са приложени доказателства да доставяне на писмо изх. № БНБ -13168/30.01.2023 г. на К. В. М. – известие за доставяне на писмо R номер 2110013826340 и на „Еос Матрикс“ЕООД– известие за доставяне на писмо R номер 2110013826341. Изрично е посочено, че писмо с изх. № БНБ -26953/07.03.2023 г., изпратено от БНБ до К. В. М. на адрес: [населено място], [улица], ет.2, ап.8 е било върнато в БНБ на 04.05.2023 г. с основание „непотърсено“. На 05.05.2023 г. писмото е изпратено повторно на същия адрес, като на 30.06.2023 г. отново е върнато в БНБ с основание „непотърсено“. На 03.07.2023 г. писмото е изпратено от БНБ на същия адрес в [населено място], като на 14.08.2023 г. за трети пореден път писмото е върнато в БНБ с основание „непотърсено“. На 16.08.2023 г. писмото е изпратено до К. М. на адрес: [населено място], [улица] чрез DHL Express, като на 23.08.2023 г. адресатът е отказал да получи пратката, съгласно приложена извадка от страницата на DHL Express относно пратка [ЕГН]. На 24.08.2023 г. писмото е върнато в БНБ.

В отговора на БНБ е посочено още, че в заявлението за получаване на информация от ЦКР жалбоподателят К. В. М. е посочил адрес за получаване на справка: [населено място], [улица], на който е била доставена и получена същата, видно от представеното известие за доставяне.

Комисията е провела заседание по жалбата на К. М. на 27.03.2024 г., чието съдържание е обективизирано в протокол № 12/27.03.2024 г.

Въз основа на така проведеното административно производство, КЗЛД е издала

решение № ППН-01-283/2023 от 27.06.2024 г., с което на основание чл. 38, ал. 3 от ЗЗЛД е обявила за неоснователна жалба рег. № № ППН-01-283 от 05.04.2023 г., подадена от К. В. М. срещу БНБ. От материалите по преписката е установено, че уведомление с изх. № БНБ -13168/30.01.2023 г. е редовно връчено на жалбоподателя на 06.02.2023 г., а на „Еос Матрикс“ ЕООД – на 07.02.2023 г. В изпълнение на указаното в уведомлението и искането за извършване на проверка „Еос Матрикс“ ЕООД е информирал жалбоподателя с отговор № 00241/13.02.2023 г., с копие до БНБ, че по молба № БНБ-05819/17.01.2023 г., подадена на основание чл.24 от Наредба № 22/16.07.2009 г. за коригиране на предоставената от дружеството информация в ЦКР, че кредитите са придобити от дружеството от „Обединена българска банка“ АД по силата на сключен договор за цесия, от което е възникнало и задължение на дружеството да подава информация.

Във връзка с последващата молба на жалбоподателя от 22.02.2023 г. е налице произнасяне от БНБ с отговор изх. № БНБ-26953/07.03.2023 г., в който се посочва, че исканията за упражняване на права като субект на данни, следва да бъдат отправени до „Еос Матрикс“ ЕООД, като видно от всички представени по преписката известия за доставяне, пратката е върната като непотърсена, а впоследствие е отказано получаването ѝ.

Предвид така направените фактически констатации, в решението е прието от правна страна, че не е налице нарушение на разпоредбата на чл.12, § 3 от Регламент (ЕС)2016/679. Посочено е, че в процесния случай не може да се приеме, че БНБ е сезирана с искане по Глава III от Регламент (ЕС)2016/679 с молбата на жалбоподателя от 17.01.2023 г. Акцентирано е на фактът, че правото на коригиране на информация в ЦКР е предмет на регламентация, както в чл.24 от Наредба № 22/16.07.2009 г. за ЦКР, така и в чл.16 от Регламент (ЕС)2016/679, като двете права не са тъждествени. Същите имат различно съдържание, упражняват се по различен закон ред, като е предвиден и различен ред за защита при нарушаване правата на лицето. В случая жалбоподателят е поискал от БНБ предприемане на действия в качеството ѝ на контролен орган, съобразно разпоредбата на чл.25 от Наредба № 22/2009 г. за ЦКР, поради което са несъстоятелни твърденията му, че е налице нарушаване на правата му като субект на данни, тъй като с процесната молба БНБ не е сезирана в качеството ѝ на администратор на лични данни и съобразно разпоредбите на Регламент (ЕС)2016/679, поради което и за банката не е възникнало задължение да го информира за предприетите действия по молбата, съобразно разпоредбата на чл.12, § 3 от Регламента.

С последващата си молба от 22.02.2023 г. жалбоподателят се е позовал на правилата на ЗЗЛД и на Регламент (ЕС)2016/679, като сезира БНБ в качеството ѝ на администратор на лични данни и в качеството ѝ на контролен орган по Наредба № 22/16.07.2009 г. за ЦКР. Банката се е произнесла по тази молба, видно от уведомление изх. № БНБ-26953/07.03.2023 г., което не е било връчено на жалбоподателя, тъй като два пъти пратката е върната като непотърсена, а третият път – като отказана.

Решението е връчено срещу подпис на К. М. на 01.07.2024 г., а жалбата срещу него е депозирана на 12.07.2024 г.

В хода на съдебното производство са приети като доказателства материалите, съдържащи се в административната преписка по издаване на оспореното решение на КЗЛД, както и писмените доказателства представените от страните в съдебната фаза.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна

следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, като подадена в срок, от легитимирано за това лице и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Оспореният акт е издаден от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия, съгласно чл.10 от ЗЗЛД. Съгласно цитираната разпоредба, КЗЛД изпълнява задачите по чл. 57 от Регламент (ЕС) 2016/679. В чл. 57, § 1, б. "е" от Регламент (ЕС)2016/679 е посочено, че без да се засягат останалите задачи, определени с настоящия регламент, на своята територия всеки надзорен орган разглежда жалбите, подадени от субект на данни или от структура, организация или сдружение в съответствие с член 80, и разследва предмета на жалбата, доколкото това е целесъобразно, и информира жалбоподателя за напредъка и резултатите от разследването в разумен срок, особено ако е необходимо по-нататъшно разследване или координиране с друг надзорен орган. В чл. 55 от Регламент (ЕС) 2016/679 е посочено, че всеки надзорен орган е компетентен да изпълнява задачите и да упражнява правомощията, възложени му в съответствие с регламента, на територията на своята собствена държава членка. На територията на Република България, надзорен орган по защита на личните данни е КЗЛД, съгласно чл.10 от ЗЗЛД, както беше посочено, която с оспореното решение е упражнила своите правомощия по чл. 58, § 2 от Регламент (ЕС) 2016/679. Тъй като Комисията е сезирана от жалбоподател за наличие на нарушение на ЗЗЛД, то в нейните правомощия е да се произнесе с решение, което подлежи на оспорване пред административния съд. На основание чл. 9, ал. 3 от ЗЗЛД решенията на Комисията се вземат с мнозинство от общия брой на членовете ѝ, който съгласно чл. 7, ал. 1 от ЗЗЛД и чл. 4, ал. 1 от Правилника е председател и 4-ма членове при проведено открито заседание. След като изрично не е посочен вида на мнозинството, се приема, че то е обикновено, а не квалифицирано. Правилата за кворума и мнозинството са изложени в чл. 8, ал. 6 и ал. 7 от ПДКЗЛДНА: заседанията на Комисията се провеждат, ако на тях присъстват най-малко трима от нейния състав. Комисията взема решения чрез явно гласуване с мнозинство от три гласа. На проведеното на 27.03.2024 г. заседание на КЗЛД са присъствали председателя и двама от членовете на комисията, като решението е прието с мнозинство от три гласа, нито един -против. Предвид това, съдът счита, че оспорения акт е постановен от компетентен орган и не е налице отменителното основание по чл. 146, т. 1 от АПК.

Решението е издадено в предвидената от закона писмена форма, съгласно чл. 59 от АПК. Същото съдържа необходимите реквизити, като наименование на органа, наименование на акта, адресат на акта, пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва, дата на издаване, подписи на лицата, участвали в производството.

При издаване на оспореното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила довели до ограничаване на правото

на защита на участниците в производството. На страните са връчвани своевременно преписи от депозираните в хода на производството книжа и доказателства, като им е осигурена възможност да изразят становище по тях. Административното производство е проведено в съответствие със специалните разпоредби на ЗЗЛД, както и с чл. 34 и следващите от АПК и принципите - истинност, равенство, достъпност, публичност и прозрачност по смисъла на чл. 7, чл. 8 и чл. 12 от АПК.

Съобразно разпоредбата на чл. 4, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 лични са данните за лицето, с които то безспорно може да бъде идентифицирано. Цитираната разпоредба казва, че "лични данни" означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано ("субект на данни"); физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице. Според чл. 4, ал. 2 от Регламента, обработване на лични данни означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбинирани, ограничаване, изтриване или унищожаване.

Обработването на лични данни е допустимо в конкретно посочени в чл. 6 от Регламент (ЕС) 2016/679 случаи, а именно: "а" обработването е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни; физическото лице, за което се отнасят данните, е дало изрично своето съгласие; "б" обработването е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните, е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане; "в" обработването е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора; "г" обработването е необходимо, за да бъдат защитени жизненоважните интереси на субекта на данните или на друго физическо лице; "д" обработването е необходимо за изпълнението на задача от обществен интерес или при упражняването на официални правомощия, които са предоставени на администратора; "е"

обработването е необходимо за целите на легитимните интереси на администратора или на трета страна, освен когато пред такива интереси преимущество имат интересите или основните права и свободи на субекта на данните, които изискват защита на личните данни, по-специално когато субектът на данните е дете.

В конкретиката на настоящия казус не е спорно между страните, че данните за физическата и икономическата идентичност на жалбоподателя съставляват лични данни – обикновена категория, тъй като се касае за „информация, свързана с идентифицирано или подлежащо на идентификация лице“ и че действията по съхранение и извличане на данни от информационната система на Централния кредитен регистър се определят като обработване на лични данни с автоматични средства. Безспорно, Българска народна банка има качеството на администратор на лични данни по смисъла на чл.56, ал.1 от ЗКИ.

Правата на субектите на данни са регламентирани в Глава III от Регламент (ЕС) 2016/679 - право на достъп на субекта на данните (чл.15); право на коригиране (чл.16); право на изтриване (право „да бъдеш забравен“)- чл.17; право на ограничаване на обработването (чл.18); право на преносимост на данните (чл.20); право на възражение (чл.21).

Разпоредбата на чл.37б от ЗЗЛД предвижда, че субектът на данни упражнява правата по чл. 15 – 22 от Регламент (ЕС) 2016/679 чрез писмено заявление до администратора на лични данни или по друг определен от администратора начин. Заявление може да се подаде и по електронен път при условията на Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги, Закона за електронното управление и Закона за електронната идентификация. Заявление може да се подаде и чрез действия в потребителския интерфейс на информационната система, която обработва данните, след като лицето е идентифицирано със съответните за информационната система средства за идентификация.

Разпоредбата на чл.37в от ЗЗЛД посочва съдържанието на заявлението: име, адрес, единен граждански номер или личен номер на чужденец или друг аналогичен идентификатор, или други идентификационни данни на физическото лице, определени от администратора, във връзка с извършваната от него дейност; описание на искането; предпочитана форма за получаване на информация при упражняване на правата по чл. 15 – 22 от Регламент (ЕС) 2016/679; подпис, дата на подаване на заявлението и адрес за кореспонденция.

Според разпоредбата на чл.12, § 3 и § 4 от Регламент (ЕС) 2016/679 администраторът има задължение да предостави на субекта на данни

информация относно действията, предприети във връзка с искането по чл. 15 – 22 от Регламент (ЕС) 2016/679, като задължение за информиране има и в случаите, при които същият не предприема действия по искането на субекта на данните, като в този случай същия предоставя информация за причините за това и за правото/възможността на субекта на данните да подаде жалба до надзорния орган и да потърси защита по съдебен ред. Това задължение следва да бъде изпълнено в едномесечен срок, считано от датата на подаване на заявлението, като е предвидена възможност за удължаване на срока с още един месец в хипотезата на чл.12, §3 от Регламента.

Въз основа на така визираната нормативна уредба, настоящият съдебен състав намира, че в процесния случай КЗЛД е достигнала до правилен извод, че с първата молба на жалбоподателя от 17.01.2023 г. БНБ не е сезирана с искане по Глава III от Регламент (ЕС)2016/679, а е сезирана в качеството ѝ на контролен орган по смисъла на чл.25 от Наредба № 22/16.07.2009 г., поради което и за банката не възниква задължение да го информира за предприетите действия, съобразно разпоредбата на чл.12, §3 от Регламента.

Едва с последващата си молба от 22.02.2023 г. жалбоподателят се е позовал на правилата на ЗЗЛД и на Регламент (ЕС)2016/679, като сезира БНБ в качеството ѝ на администратор на лични данни и на контролен орган по Наредба № 22/16.07.2009 г. за ЦКР. Следва да се отбележи, че банката се е произнесла по тази молба – с писмо изх. № БНБ-26953/07.03.2023 г., като е посочила, че исканията на жалбоподателя, представляващи упражняване на правата му по чл.16-чл.18 от Регламент (ЕС)2016/679 следва да бъдат отправени към „Еос Матрикс“ ЕООД, в качеството му на администратор на лични данни по смисъла на чл.4, т.7 от Регламента. В писмото изрично е посочено, че предприемане на исканите от жалбоподателя действия от страна на БНБ, в качеството ѝ на орган, който организира и поддържа ИС на ЦКР би представлявало нарушение на разпоредбите на ЗКИ, подзаконовата нормативна уредба, приета във връзка с неговото прилагане и на чл.6, §1 от Регламент (ЕС)2016/679. Посочено е, че БНБ няма правомощия да разглежда и решава споровете между институциите по чл.4, ал.1 от Наредбата и техните клиенти, което следва да се извършва от компетентните съдебни органи в страната по реда на ГПК.

Това писмо не е било връчено на жалбоподателя, тъй като два пъти пратката е върната като непотърсена при изпращането ѝ на постоянния адрес на жалбоподателя в [населено място], а третия път – като отказана, при изпращането ѝ на посочения адрес за кореспонденция в [населено

място]. Неполучаването на писмото не се дължи на бездействие от страна на БНБ, която е положила дължимата грижа за уведомяване на жалбоподателя, а се дължи изцяло на неговото недобросъвестно поведение.

Гореизложеното обосновава извод, че оспореното решение на Комисията за защита наличните данни е законосъобразно, постановено при правилното приложение на материалния закон, без допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, което налага отхвърляне на оспорването.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.3 и ал.4 от АПК, в полза на ответника и заинтересованата страна се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение. Съдът намира, че същото следва да се определи в размер на по 100 лева, съобразно чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, издадена на основание чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. В. М. против Решение № ППН-01-283/2023 от 27.06.2024 г. на Комисията за защита на личните данни.

ОСЪЖДА К. В. М., ЕГН [ЕГН] да заплати на Комисията за защита на личните данни сумата от 100 (сто) лева – разноски по делото.

ОСЪЖДА К. В. М., ЕГН [ЕГН] да заплати на Българска народна банка сумата от 100 (сто) лева – разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: